

מסורת הש"ס

הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

קלג.

עין משפט
גר מצוח

לב א מיי פיד הטל'
ב כ מיי פיד הטל'
ג כ מיי פיד הטל'
ד כ מיי פיד הטל'
ה כ מיי פיד הטל'
ו כ מיי פיד הטל'
ז כ מיי פיד הטל'
ח כ מיי פיד הטל'
ט כ מיי פיד הטל'
י כ מיי פיד הטל'
יא כ מיי פיד הטל'
יב כ מיי פיד הטל'
יג כ מיי פיד הטל'
יד כ מיי פיד הטל'

תורה אור השלם

1. וזה יהיה משפט והבדלים מנא העם נאות וכדון הנבא אם שור אם שה נתון לבהן הורע והלחיים והקבה רברים יג
2. ולא קלמו בני דרבריו וישו אחרי הבעע וקחור שחר וישו משפט: שמואל א ח ג
3. מעצה בגד ביום קרח החץ עת נתר יתיר בשרים על לב רע:
4. כל חושך טמן לצפוני תכלהו אש לא נפה ירע שרוד באהלה איוב כ טו
5. והיה כל אשר יקרא בשם יי יעלם כי ברר ציון ובירושלם תקוה פליטה כאשר אמר יי ובשרידים אשר י קרא יואל ג ג
6. בצרור אכן כתרונה כן נוהו לכסיל כבוד: משלו כ טו
7. לא נאהו לכסיל הענוג אף כי לנעד משל בשרים: הפסיל י ט

לעיו רש"י

אלוים ירף:

שיטה מקובצת

6) והמשתתף עם העובד כוכבים: י"ב ע"י חוס' במדות דף ב' ע"ב:
7) ואיך תיסק ליה: י"ב ע"י חוס' ובמית דף ק' ע"א:

קבלות. כלתה הס' הוא וריתק דס המרקס כזונם בין הנימוץ כפיני על הפרוכה ועל מוצת הזהב בין הנימוץ כזונם שחטה לא קחשיב שוף הזר כשר זה [נכחים לז]: **עריספ העגלה**. כהניס היא כדמכיו (דברים כל) ונגשו הכהניס בני לוי: **עריספ מלוצע**. כדמכיו **ויקרח** (ט) וישא אהרן את **ידיו וגו' בין מכחון**. כגנולין כלל עיר ועיר בבית הכנסת: **מבני אהרן**. סיפיה דקרח דלעיל הוא: **חוטין שנלמי אסורים**. משוס דס: **עטויא**. קח **מחכב סמוא**. ויפס הוא עושה: **ונתן**. להבן ולא שיטול הכהן מעצמו: **דמיא אורי הכו** ל' היימי שאלו כפה מלא שחיית סבור שהוא מינבו מזה: **תלקס שאלו כפיס**. דמגני להו קרח לבס שמואל וישו אמרי הבעע אמר רבי מאיר שלם היה ענינה גול כזיס אלף חלק ליה כגון מעשר ראשון היו שולחין כפיסה: **הנלוסי מושקין אף יריס**. בחילוק לחס הפנים קלמנ דמיא יומא כערף ככלפי ודף (ל'ט). משמח שמעון הצדיק נשחלה מהרס בלחם הפנים: **לאחוטין נפשי ככני**. שלם ישחכה הדבר שאני כהן: **ופריך קלמנ דמיא יומא כערף עושה אלף שלם ישחכה שם כהן מעליו יפרוס ידיו לזוכן כל השנה ומחזיק נפשיה ככני**: אפסיה לוי **עדיניה**. שמיס עקבנ לתלמדיו היו טורדיס אותו מלישא את כפיו שהיה עוסק לתלמדיו) צעמ שהצבור נאספס לבית הכנסת: **ודחיקא לוי מלסא**. להנהו לורכא מרבנן והכהן רודה להנהו יתן לו חלק מתנפיו לקבל רצוע ולחיס מבני העיר כשיל הכהן והוא יאלכס: **ואע"ג דלא חסי לדיס**. דכהן יוכל לזכות לו: **כמכרי כסונה וליס**. ככהן שהיה ניכר כעיר ורוב בני חרס אזהניס אותו ונותנין לו המתנות ובאותו כהן אמרינן דיכול לזכות מתנפיו לאחר אף על גב דלא חסי לדיה. מכרי לשון (מלכים ג יג) איש מאת מכרו: **אמר ליה רבא לשמעיה**. לשמשו של דעה"ג והוא כהן כדעה"ג נתן לו מתנפיו: **וכי לי מסנסא**. תן לי רשות ליקח מתנותין לזולכס מפני שהלשון עם הלחיים נתן להכניס ובעיני למיכל לישנא כמרדלל שהוא דבר חשוב וה"ג אמרינן כהשובר את הפועלים (בבא מציעה דף פ"ג) כדי להאכילם שלם לשונות כמרדל. ואף על גב דרבה נמי כהן הוה **דקיימא לן** (רש"י השנה דף י"ח) דמבני עלי אלא ובכריות (דף ק"ג) נמי אמרינן רבא הוה מבעט כרומת מורה לארין כביוז ואלוי לה בימי עומלמח מיהו מנפשיה לא מלי שקיל דמכיו ונתן ולא שיטול מעצמו ומימר נמי לא כפי למימר הבו לי דמיא חלקס שאלו כפיסה להכי שקלס כבורת זר על ידי תמינת כהן ואף על גב דלא מנא לדיה דשמעא **כגד כיוס קריס**. כגד כיוז וקרבן כמו (ישעיה קד) וככגד עדיס. צעמ הקור אינו שיה כלוס: **וכמו מומן על נפר**. שאינו אלף מפיסדו. נתר הוא מין לרף אלוים' בלע"ז: **כן שר כשיריס על לכ רע**. כן האומר דברי מורה למי שאינו יודע להבין כהן: **משוס דעכרי אשמעסא דמר**. שלם סמכתי על שמועתך שאתמח דמותה לזורכא מרבנן לקבלה אף על גב דלא אמו לדיה דכהן: **כי אמרי אונא כלה**. היכא דמוכי ליה כהן אחר שאינו כסוף לו אלף שמעא דבעל הבית על כרחו מוכי ליה לחדס חשוב שהוא כג בביתו של בעל הבית. אי נמי אימר דלמרי אנה דיכול לזכות מתנפה לאחר אף על גב דלא אמו לדיה: **דלא אפשר לוי**. כלומר לאיש שהוא עני ודחוק אלף רבא אפשר ליה ולא דחיקא ליה מילתא: **כיון דלא עבר רב ספרא אשמעיה דרב יוסף מאי טעמא אקרייה כחלמיה**: כלפי רבא. כלומר על רבא שלא ידע להבין כעטמו של רב יוסף הקרויה לרב ספרא כן: **נווף הוה**. אי שמעתי משוס דהגית כלפי מעלה במסכת תענית (דף כ"ד) דבעא מיטרא ללא לורך משוס יקרא דלמיה דשגור מלכא ואלמתי חסם דלמתי ליה אנה כחלמיה ואל"מי איכא דמיטרא קמי שמיא אשי דוחקין אשי דומיה למחר אשכחיה לפוריה דמרחס כפמי טעעדו מלכתי חנהל הרורג כליה. ולי נראה נווף משוס הוה מעשה: **ירע שרד כאהלו**. דומיה שרד כאהלו תלמוד רע: **אחכלהו אש לא נופח**. אש של ניהניס: **דורק אבן למרקוליס**. זו היא עבודה מהוה כדלמרינן במסכת ע"ג (דף מט"ז): **ואפילו עם הטובד כוכביס**. כחמיה. רומיניה המשתתף עם הכהן כו: **עם הטובד כוכביס**. או המוכר פסולי המוקדשין שנשדו ושחטן ומכרו וכן פטורין מן המתנות כדלמר כמתניין (ק"ג) **לזכי ואלף כמיס כסו** (דברים יג): **אינו לריך לרשוס**. ולקמן (ע"ג) מפרכס: **הכא**

קבלות. כלתה הס' הוא וריתק דס המרקס כזונם בין הנימוץ כפיני על הפרוכה ועל מוצת הזהב בין הנימוץ כזונם שחטה לא קחשיב שוף הזר כשר זה [נכחים לז]: **עריספ העגלה**. כהניס היא כדמכיו (דברים כל) ונגשו הכהניס בני לוי: **עריספ מלוצע**. כדמכיו **ויקרח** (ט) וישא אהרן את **ידיו וגו' בין מכחון**. כגנולין כלל עיר ועיר בבית הכנסת: **מבני אהרן**. סיפיה דקרח דלעיל הוא: **חוטין שנלמי אסורים**. משוס דס: **עטויא**. קח **מחכב סמוא**. ויפס הוא עושה: **ונתן**. להבן ולא שיטול הכהן מעצמו: **דמיא אורי הכו** ל' היימי שאלו כפה מלא שחיית סבור שהוא מינבו מזה: **תלקס שאלו כפיס**. דמגני להו קרח לבס שמואל וישו אמרי הבעע אמר רבי מאיר שלם היה ענינה גול כזיס אלף חלק ליה כגון מעשר ראשון היו שולחין כפיסה: **הנלוסי מושקין אף יריס**. בחילוק לחס הפנים קלמנ דמיא יומא כערף ככלפי ודף (ל'ט). משמח שמעון הצדיק נשחלה מהרס בלחם הפנים: **לאחוטין נפשי ככני**. שלם ישחכה הדבר שאני כהן: **ופריך קלמנ דמיא יומא כערף עושה אלף שלם ישחכה שם כהן מעליו יפרוס ידיו לזוכן כל השנה ומחזיק נפשיה ככני**: אפסיה לוי **עדיניה**. שמיס עקבנ לתלמדיו היו טורדיס אותו מלישא את כפיו שהיה עוסק לתלמדיו) צעמ שהצבור נאספס לבית הכנסת: **ודחיקא לוי מלסא**. להנהו לורכא מרבנן והכהן רודה להנהו יתן לו חלק מתנפיו לקבל רצוע ולחיס מבני העיר כשיל הכהן והוא יאלכס: **ואע"ג דלא חסי לדיס**. דכהן יוכל לזכות לו: **כמכרי כסונה וליס**. ככהן שהיה ניכר כעיר ורוב בני חרס אזהניס אותו ונותנין לו המתנות ובאותו כהן אמרינן דיכול לזכות מתנפיו לאחר אף על גב דלא חסי לדיה. מכרי לשון (מלכים ג יג) איש מאת מכרו: **אמר ליה רבא לשמעיה**. לשמשו של דעה"ג והוא כהן כדעה"ג נתן לו מתנפיו: **וכי לי מסנסא**. תן לי רשות ליקח מתנותין לזולכס מפני שהלשון עם הלחיים נתן להכניס ובעיני למיכל לישנא כמרדלל שהוא דבר חשוב וה"ג אמרינן כהשובר את הפועלים (בבא מציעה דף פ"ג) כדי להאכילם שלם לשונות כמרדל. ואף על גב דרבה נמי כהן הוה **דקיימא לן** (רש"י השנה דף י"ח) דמבני עלי אלא ובכריות (דף ק"ג) נמי אמרינן רבא הוה מבעט כרומת מורה לארין כביוז ואלוי לה בימי עומלמח מיהו מנפשיה לא מלי שקיל דמכיו ונתן ולא שיטול מעצמו ומימר נמי לא כפי למימר הבו לי דמיא חלקס שאלו כפיסה להכי שקלס כבורת זר על ידי תמינת כהן ואף על גב דלא מנא לדיה דשמעא **כגד כיוס קריס**. כגד כיוז וקרבן כמו (ישעיה קד) וככגד עדיס. צעמ הקור אינו שיה כלוס: **וכמו מומן על נפר**. שאינו אלף מפיסדו. נתר הוא מין לרף אלוים' בלע"ז: **כן שר כשיריס על לכ רע**. כן האומר דברי מורה למי שאינו יודע להבין כהן: **משוס דעכרי אשמעסא דמר**. שלם סמכתי על שמועתך שאתמח דמותה לזורכא מרבנן לקבלה אף על גב דלא אמו לדיה דכהן: **כי אמרי אונא כלה**. היכא דמוכי ליה כהן אחר שאינו כסוף לו אלף שמעא דבעל הבית על כרחו מוכי ליה לחדס חשוב שהוא כג בביתו של בעל הבית. אי נמי אימר דלמרי אנה דיכול לזכות מתנפה לאחר אף על גב דלא אמו לדיה: **דלא אפשר לוי**. כלומר לאיש שהוא עני ודחוק אלף רבא אפשר ליה ולא דחיקא ליה מילתא: **כיון דלא עבר רב ספרא אשמעיה דרב יוסף מאי טעמא אקרייה כחלמיה**: כלפי רבא. כלומר על רבא שלא ידע להבין כעטמו של רב יוסף הקרויה לרב ספרא כן: **נווף הוה**. אי שמעתי משוס דהגית כלפי מעלה במסכת תענית (דף כ"ד) דבעא מיטרא ללא לורך משוס יקרא דלמיה דשגור מלכא ואלמתי חסם דלמתי ליה אנה כחלמיה ואל"מי איכא דמיטרא קמי שמיא אשי דוחקין אשי דומיה למחר אשכחיה לפוריה דמרחס כפמי טעעדו מלכתי חנהל הרורג כליה. ולי נראה נווף משוס הוה מעשה: **ירע שרד כאהלו**. דומיה שרד כאהלו תלמוד רע: **אחכלהו אש לא נופח**. אש של ניהניס: **דורק אבן למרקוליס**. זו היא עבודה מהוה כדלמרינן במסכת ע"ג (דף מט"ז): **ואפילו עם הטובד כוכביס**. כחמיה. רומיניה המשתתף עם הכהן כו: **עם הטובד כוכביס**. או המוכר פסולי המוקדשין שנשדו ושחטן ומכרו וכן פטורין מן המתנות כדלמר כמתניין (ק"ג) **לזכי ואלף כמיס כסו** (דברים יג): **אינו לריך לרשוס**. ולקמן (ע"ג) מפרכס: **הכא**

6) (מתני' וי' א)
7) (ג' וי' א)
8) (שבת כ)
9) (שבת כ)
10) (שבת כ)
11) (שבת כ)
12) (שבת כ)
13) (שבת כ)
14) (שבת כ)
15) (שבת כ)
16) (שבת כ)
17) (שבת כ)
18) (שבת כ)
19) (שבת כ)
20) (שבת כ)

לעיו הש"ס

נמי עם הקורבן כוכביס. ע"י כתיבת דף ב' ע"ב חוס' דיה אסור: רש"י י"ח ובי י"ב ובי הק"ל (יה י"ח) ובי ע"י כפיו שם שמעון כתיבן מכלול: תורה"ו י"ח קבלות ובי א"י שחתי כקבלה. ע"י חוס' דף ד' ע"ג:

הנהרות הבי"ה

6) ובי אמר רבה כהן לן רב יוסף: 7) רש"י דיה כדן ובי ורבה כהן הוה:

מוסף רש"י

בין מכפנים. כערה כככוכי (ויקרא טז) וישא אהרן את ידיו וגו' בין מבחון. כלל על ידי יערי (מתני' י"ג) ונתן ולא שיטול מעצמו. והוא הדין לכל משתתף שהיה חלקם (שבת י"ג) חלקם שאלו כפיסה. מעשר ראשון הרי"ה לוס שליס היו. שלם כפיסה. מתין שטי כבול הורו וישפיט. לא היו מעמיס הסה ואחר לוס עמיס חתפרים: שש. העובדים משחבין את ירידם. נבי לחס הכניס מיה ארביסיס עיש שמיס שמעון הצדיק נשחלה ככנה ככה המעני כות יס וכל ושכס יס איכס ומוסרי. מתן ואיך נשחלה חתרי כלחס הפנים וכל כהן המעני ככול לחשנותן מושבין ידיה ממנו דלא מיה ללו מתי (קדושין 41.)